

адміністративне стягнення як покарання, зафіксоване в санкції порушеної правової норми чи норми, яка забезпечує її захист, що застосовується в адміністративному порядку органами адміністративної юрисдикції до особи, яка вчинила адміністративний проступок.

Література

1. Нерсисянц В. С. Філософія права – М. : Инфра М-Норма, 1997 – С. 79.
2. Веремеенко И. И. Административно-правовые санкции – М. : Юридическая литература, 1975. – 180 с.
3. Колпаков В. К. Адміністративне право України – К. : Юрінком Інтер, 1999. – 715 с.
4. Юсупов В. А. Теория административного права – М. : Юридическая литература, 1985 – 117 с.
5. Гончарук С. Т. Адміністративна відповідальність за законодавством України. – К. : МВС України, 1995. – С. 23.

УДК 33.025 (043.2)

Лобода Ю. В., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ПАРЛАМЕНТСЬКОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ І НІМЕЧЧИНІ- ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ

Актуальність даної теми полягає в тому, що контрольна діяльність в Україні малоефективна, оскільки кількість правопорушень, що здійснюються в сфері державних фінансів не зменшується [2, с. 41]. Організаційна схема державного фінансового контролю зарубіжних країн передбачає існування в галузевих міністерствах власних ревізійних органів, які забезпечують внутрішній контроль за правильністю витрачання державних коштів у системі певного відомства.

Системі зовнішнього фінансового контролю Німеччини властивий об'ємний, багатогранний взаємопроникаючий підхід до реалізації усіх наданих повноважень, що не залишає «білих плям» у ході контролю. Зовні аудиторські напрями діяльності Федеральної Рахункової палати Німеччини дещо нагадують наші, проте завдяки глибоко продуманій системі законодавчого регулювання зміст і організація їхньої роботи принципово відрізняються [4, с.34]. Для визначення завдань з аудиту посадові особи Рахункової палати України, які очолюють певні напрями її діяльності,

організують попередню роботу зі збору, аналізу й оцінювання інформації про наявні результати та проблеми.

Рахункова палата України, за принципом порядку формування органу, віддалено нагадує парламентську модель. Згідно Закону «Про Рахункову палату» Голову Рахункової палати призначає на посаду Верховна Рада України за поданням Голови Верховної Ради України (ст. 10 ч. 1), а «перший заступник, заступник Голови, головні контролери та Секретар Рахункової палати призначаються на посаду Верховною Радою України за поданням Голови Рахункової палати» (ст. 10 ч. 6) [3,с.28]. Згідно Закону «Про Федеральну рахункову палату Німеччини» Голова Федеральної рахункової палати і його заступник обираються Бундестагом і Бундесратом без обговорення за поданням Федерального уряду.

Остаточно місце Рахункової палати в системі державних органів визначено неоднозначно. Згідно з Конституцією України, Рахункова палата є органом, що діє від імені Верховної Ради України. В Законі ж «Про Рахункову палату» від 11 липня 1996 р. № 315/96-ВР зазначено, що Рахункова палата підпорядкована й підзвітна Верховній Раді, але, попри все, здійснює свою діяльність самостійно, незалежно від будь-яких інших державних органів.

Згідно Закону України «Про Рахункову палату», опираючись у своїй діяльності на Лімську Декларацію керівних принципів аудиту державних фінансів (1977) та Мексиканську Декларацію незалежності ВОКДФ (2007), Рахункова палата України здійснює зв'язки з вищими органами фінансового контролю та відповідними міжнародними організаціями, укладає з ними угоди про співробітництво (ст. 6 п. 12) [3]. Для впровадження ідей та досвіду вищих аудиторських організацій світу у 1953 році було створено Міжнародну організацію вищих органів фінансового контролю INTOSAI (International Organization of Supreme Audit Institutions), до якої входять понад 170 членів, серед яких і Німеччина.

Консультуючи парламент і уряд, Рахункова палата Німеччини насамперед враховує пріоритети майбутнього розвитку країни з метою запобігання марним витратам бюджетних коштів. Слід зазначити, що органи законодавчої і виконавчої влади охоче користуються цими консультаціями.

Завдяки такій співпраці урядові органи і Рахункова палата стають партнерами, діяльність яких підпорядкована спільній меті – підвищенню ефективності роботи, ощадливій і прозорій витраті бюджетних коштів. Елементи такого підходу демонструє і Рахункова палата України. Проте подолання стереотипу сторожкості та недовіри до контрольного органу

вимагає дотримання аудиторами принципів моральності, чесності, відкритості й прозорості стосовно результатів своєї роботи [4, с.2].

Незважаючи на великі можливості (зовнішній парламентський контроль, незалежність, колегіальність прийняття рішень тощо), надані законом Рахунковій палаті її статус і повноваження за умов нестабільного правового поля все-таки залишаються недостатньо конкретними, містять залишки принципів і методів старої адміністративної системи та дублюючі функції. Тому розробка та вдосконалення нових форм співпраці з міжнародними організаціями та зарубіжними ВОФК, вивчення передового світового досвіду, запровадження у практику діяльності сучасних форм і методів здійснення державного фінансового контролю є, і надалі залишатиметься пріоритетним напрямком щодо реалізації основних напрямків міжнародного співробітництва Рахункової плати України.

Література

1. Історія казначейства. Казначейство зарубіжних країн. Казначейська система виконання бюджету / С. О. Булгакова, Л. В. Гізатуліна, Л. В. Єрмошенко, О. Т. Колодій; навч. посіб. – К. : КНТЕУ, 2005. – 560 с.

2. Карпов Е. С. Организационно-правовые основы государственного финансового контроля в зарубежных странах. / Вестник Владимирского юридического института. – 2007. – №3. – С. 216.

3. Про Рахункову палату : Закон України від 11 липня 1996 № 316/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/315/96-вр>

4. Рахункова палата України. Інтерв'ю та авторські публікації працівників РП. 2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.acrada.gov.ua/control/main/uk/publish/article/36657;jsessionid=FE6889205B20B10AED943B81E5651038>

УДК 336.22.02(477) (043.2)

Лукаш В. В., Ткач І. О., студентки,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Пивовар Ю. І., к.ю.н., доцент

ОСНОВНІ ШЛЯХИ РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Із здобуттям незалежності Україна самостійно визначає стратегію соціально-економічного розвитку, розробляє та формує незалежну фінансову політику в контексті загальнодержавної економічної політики. Однією зі складових фінансової політики є фіскальна політика, частиною якої є податкова політика [1].